

START

Rok III

Kraków, dnia 5 maja 1947

Nr. 36 (149)

Centrala A. Z. S. przy pracy Przed Olimpiadą Akademicką w Paryżu

Jedną z najbardziej znanych w Europie organizacyj jest Polska Centrala Akademickich Związków Sportowych, która w krótkim powojennym okresie nawiązała już szereg kontaktów międzynarodowych i dzięki której wkroczyliśmy ponownie na arenę europejską przez starty w Davos i przez udział jej delegatów w Kongresie C. I. O.

Jako wynik nawiązania tych stosunków międzynarodowych jest zaproszenie Akademickiego Komitetu Olimpijskiego, przysłane pod adresem Centrali A. Z. S. do wzięcia udziału w Olimpiadzie w r. 1947, która odbędzie się w Paryżu w dniach od 15-go do 31-go sierpnia.

Program igrzysk olimpijskich obejmuje wszystkie konkurencje, a to: lekkoatletykę, wioślarstwo, tenis, pływanie, gry sportowe, kolarstwo, boks, szermierkę i piłkę nożną.

Chcąc jaknajlepiej przygotować ekipę polską do występu na tej Olimpiadzie, Centrala Akademickich Związków Sportowych urzęduje w porozumieniu z Państwowym Urzędem Wychowania Fizycznego i Przeposobienia Wojskowego specjalny obóz przedolimpijski (prawdopodobnie na Ziemiach Odzyskanych).

Komisja Sportowa Centrali A. Z. S. wyznaczyła już minima poszczególnych konkurencji zwłaszcza w lekkoatletyce, których uzyskanie uprawniać będzie do wzięcia udziału w akademickim obozie przedolimpijskim. Kiedyś omówimy szczegółowo te minima, dziś powiemy tylko krótko, że wśród akademików polskich jest szereg zawodników, którzy w Paryżu odgrywać mogą niepoślednią rolę i których rutyna międzynarodowych zawodów mówi wyraźnie o tym, że możemy na nich liczyć.

Równocześnie z tym obozem przedolimpijskim zorganizowany będzie obóz letni dla 1000 osób w Mikołajkach nad jeziorem Śniadry. Piękna ta miejscowość z szeregiem domków campingowych i hal sportowych, ruchomych, na galarach, jest jak gdyby z góry predestynowana na stworzenie takiego obozu. Młodzież akademicka oprócz treningu dla podciągnięcia poziomu i formy nabędzie tam nowych sił do pracy przed następnym rokiem szkolnym.

W Mikołajkach zjawi się delegacja 30-tu studentów amerykańskich, która w lecie bieżącego roku przybędzie do Polski i będzie gościem Centrali Akademickich Związków Sportowych. Przyjazd przedstawicieli Organizacji „Word Student Relief” będzie pierwszym widocznym znakiem międzynarodowego kontaktu amerykańsko-polskiego. Zwiędzą oni cały nasz kraj, zaznajamiając się z życiem organizacyjnym młodzieży akademickiej. Grupa gości amerykańskich zwiędzi również obóz szkoleniowy w Rożnowie, który A. Z. S. Kraków podobnie jak w latach ubiegłych, prowadzić będzie i w roku bieżącym.

W ogóle akademicy nasi dzięki swojej Centrali starają się głównie o rozpowszechnienie tych sportów, które my w języku potocznym nazywamy mało atrakcyjnymi, a które niewątpliwie posiadają wiele walorów zdrowotnych i które, jak już z dotychczasowego naszego bilansu międzynarodowego wynika, przysporzyły nam nie jednych laurów. Mowa tu jest głównie o wioślarstwie. Nazwiska Vereya i Ustupskiego członków A. Z. S. i dziś jeszcze czynnych zawodników i instruktorów, mówią w tym miejscu same za siebie. Warunki pracy na tym polu są jednak ograniczone; zniszczenie przystani wraz z sprzętem przez okupanta pozostawiło ślady, które zatrzeć będzie trudno przez długie lata. Centrala A. Z. S. żywi nadzieję, że właśnie przez ten kontakt z „Word Student Relief”, która to organizacja stworzona jest dla niesienia pomocy akademikom studiującym, a która budżet swój po stronie wpływów opiera na dobrowolnym opodatkowaniu się młodzieży akademickiej amerykańsko-angielskiej przybędzie tu wydatnie z pomocą.

Przed kilku dniami bawiła w Krakowie przedstawicielka wymienionej organizacji Angielka Phyllis Farley w towarzystwie

W Warszawie

Sofia zwycięża 2:0 (1:0)

Warszawa, 9. V. (tel. wł.). Mimo przenikliwego zimna zebrało się na stadionie W. P. ponad 25 tysięcy widzów, by być świadkami pierwszego — choć nieoficjalnego spotkania naszej reprezentacji z drużyną Sofii. Inauguracja sezonu wypadła dla nas niepomyślnie i pozostawiła sporo smutnych refleksyj. A jakkolwiek wynik spotkania nie zawsze jest sprawiedliwym wykładnikiem tego, co dzieje się na boisku, to w tym wypadku wyższość Bułgarów jeśli idzie

(Warta) Buczma (Polonia Bytom) itd. Pozycja prawoskrzydłowego, która wydawała się być na stałe obsadzona przez Barana znów stała się kwestią otwartą. Zawodnik ŁKS-u uył parę ładnych kg, co znacznie osłabiło jego szybkość i agresję. Może więc spróbować Kazimierzowicza, który ma „ochotę do strzału” wzdł. Borelowskiego czy innych. W trójce środkowej, gdzie obok Nowaka i Pytla zjawił się również Gendera najlepszym

szła na niższej wysokości do partnera nie tracąc cennego czasu na stoping.

Srodkowy Stojan Nedelkov, jeden z najlepszych graczy bułgarskich odznacza się przy tym dużą inteligencją w grze i jakkolwiek nie gra roli „stoppera”, to jednak umie w porę zjawić się w chwili niebezpieczeństwa pod własną bramką jak również pójść dobrze za własnym atakiem, gdy ten prowadzi ofensywę.

Napad Bułgarów doznał poważnego wzmocnienia gdy na kilka godzin przed meczem przyjelecieli z Pragi i prawy łącznik i srodkowy napastnik, którzy bawiac w Pradze na studiach, grała w tamtejszej Viktorii Zizkov.

O tym, że sami Bułgarzy zdawali sobie sprawę, jak jest dobrym poważnie wzmocnienie drużyny świadczy najlepiej radość z jaką powitali swoich kolegów i optymistyczny nastrój w obozie Bułgarów przed meczem w Warszawie. W istocie obaj „prasy”, przybysze, byli strzelcami bramek, a pierwsza bramka zdobyta przez prawego łącznika była klasycznym przykładem strzału z woleja. Po otrzymaniu piłki, srodkowego pomocnika, center Bułgarów strzelił z dużej odległości wolejem w róg bramki wprost nie do obrony.

Składy drużyn i przebieg gry
SOFIA (czerwone koszulki, białe spodnie): Kostov (Lokomotywa) — Armadiew (Lokomotywa), Dimtchev (Czafdar) — Petrov (Lewski), Nedelkov (Lokomotywa), Christof (Lokomotywa) — Gleorgiev (Lokomot.), Borskov (Lewski), Blaskov (Slavia), Spassov (Lewski) i Eftimiev (Czafdar).

REPREZENTACJA ZPN-u (białe koszulki, białe spodnie): Borucz (Polonia) — Szczepaniak (Polonia), Giewartowski (Polonia) — Waško (Legia), Legutko (Wisła), Szczurek (Legia), Wapiennik II (Wisła) — Baran (ŁKS), Gracz (Wisła), Nowak (Garbarnia), Gendera (Warta), Ochmański (Polonia), Mordarski (Legia).

Od samego początku uwidacznia się lepsza szybkość i kondycja Bułgarów. Stosując w miarę potrzeby to system pół górnych dalekich podań, to krótszych prostopadłych wystawień, przechodzą oni raz po raz naszą pomoc i dopiero „utykają” na obronie. Od razu widać, że pomoc nasza nie jest w formie. Pierwsza groźniejsza sytuacja pod naszą bramką w 7-mej minucie daje możliwość popisańia się Boruczowi. W 4 ry minuty później srodkowy pomocnik Bułgarów podaje półgórnie piłkę do przodu, a nadbiegający Blaskov strzela wolejem do siatki Borucza, zdobywając prowadzenie. W kontratakach zdobywają Polacy 2 niewyżytkane kornery i... wreszcie rzut karny, podyktowany za rękę obrońcy Dimtcheva (Nowak podawał piłkę Pytłowi). Niestety i ta szansa została zmarnowana.

Przegrupowania w drużynie polskiej po przerwie nie przynoszą pożądanego rezultatu. Mimo wielu sytuacji i rzutów różnych nie mogą Polacy strzelić bramki. Szczęśliwi są goście, którzy w 14 minucie w zamieszaniu podbramkowym na kornery wyżyskują zle podanie Szczurka i Spassov dobija z najbliższej odległości piłkę do siatki, ustanawiając już ostateczny wynik.

KRAKOWSKI OKRĘGOWY ZWIĄZEK PIŁKI NOŻNEJ

BOISKO K.S. CRACOVII

We wtorek 6 maja

MIEDZYNARODOWY MECZ PIŁKARSKI

SOFIA-KRAKÓW

Początek o godz. 17:30

o szybkość, kondycję i wyrobienie gimnastyczno-techniczne była bezsporna. Ponadto Bułgarzy — mimo, iż także ich zespół złożony był z graczy kilku klubów stanowili zgrany i wyrównany zespół podczas gdy w szeregach naszych każdy chciał być „solista”. Nawet Szczepaniak w obrobie, zdając sobie sprawę, że mniejsze pole działania daje mniej sposobności do ujawnienia ewent. braków trzymał się kurczowo bramki, co dla całości zespołu nie było korzystne. Jego partner Giewartowski, bardziej zdecydowany i energiczny miał przeciw sobie najlepszą dwójkę go...

Pomoc polska grała źle. Ani Legutko ani Szczurek nie spełnili pokładanych nadziei; Szczurek zawiął przy tym pośrednio drugą bramkę. Niewiadomo ile dobra formą prawej strony ataku Sofii wpłynęła na grę Wapiennika — jednak pomocnika Wisły widzieliśmy już w znacznie lepszej formie. Najlepszym w tej trójce — jakkolwiek do klasy mu daleko — był Waško.

Napad na naszą wleczną bołączka, Lewoskrzydłowego ani „na lekarstwo”. Ochmański, spisujący się tak dobrze w zawodach klubowych znikł gdzieś zupełnie, a Mordarski nigdy klasowym piłkarzem nie będzie. W walce z przeciwnikiem słabym, gdzie często rządzi „los z nieprawdopodobnego zdarzenia” Mordarski „ujdzie jeszcze” — przeciw klasowemu przeciwnikowi liczyć na niego jest nierozsądkiem. Kpt. Związkowy PZPN uważa, że w tych warunkach jedynym kandydatem na pozycję lewoskrzydłowego jest Różankowski (pozwolimy sobie na skromną uwagę: Malinowski z Lublinianki. Smolski

był Gracz. Niestety zepsuł on taką sposobność poprawienia a może i całkowitej zmiany wyniku (przy stanie 0:1) jak rzut karny, ulegając „sugestji bramkarza”, który nagle skoczył w prawy róg i... strzelając istotnie w ten róg w ręce bramkarza.

Nowak miał parę ładnych zagrań — jednak jako strzelec nie spisał się zupełnie. Ruchliwy Pytel nie mógł nawiązać kontaktu ani ze środkiem ani ze skrzydłowym, a praca na własną rękę skazana była z góry na niepowodzenie. Gendera nie czuł się dobrze w obcym sąsiedztwie. W drużynie bułgarskiej nie było słabych punktów.

Bramkarz Kostov, akrobatycznie zwinny, nie miał na ogół zbyt trudnego zadania, a swoją powinność spełniał w sposób budzący zaufanie. Stylem gry i sylwetką przypomina on żywo jednego z najlepszych bramkarzy węgierskich, jakich przed laty u nas widzieliśmy Zsaka.

Jego kolega kubowy, prawy obrońca Armadjew dał klasyczną lekcję rozbijania ataków przeciwnika. Wkraczał zdecydowanie i zawsze w porę a wykopy jego miały zawsze przyzwolita długość.

Lewy obrońca, Dimtchev, mniej błyskotliwy zorjentował się w lot, że jedynym groźnym napastnikiem polskim jest Gracz. Toteż poświęcił on mu „wiele uwagi” dając przykład „krzycia” przeciwnika.

Linia pomocy bułgarskiej w składzie: Petrov, Nedelkov, Christof podobnie jak cały zespół nie uznaje „gaszenia” piłki na ziemi, wszyscy oni zbierają piłkę z powietrza i podają celnie, zre-

W Pradze na 6-tym miejscu

ZSRR mistrzem Europy w basketbalu — Czesi wicemistrzem

Lepiej jak w Genewie. — Zostawiamy za sobą 8 państw. — Egipt i Belgia rewelacją mistrzostw. Zeszłoroczny wicemistrz na 9-tym miejscu.

I jeszcze raz Praga była przez tydzień ośrodkiem zainteresowań sportowej Europy. Rok przedolimpijski zgromadził na starcie 14 państw, wśród których po raz pierwszy w historii mistrzostw zjawiał się wielki „sfinks wschodu” Rosja sowiecka. W jednym z artykułów naszego pisma (nr. 13 z 13. II. 1947) postawiliśmy pytanie: Czy so-

wleccy koszykarze zadziwią świat? — Okazało się, że przewidywania nasze były słuszne — sport radziecki, jeszcze i w tej dziedzinie, podobnie jak w piłkarstwie, pływaniu, boksie i lekkoatletyce czy zapasach wykazał, że jest potęgą groźną dla każdego konkurenta. Koszykarze rosyjscy wzmocnieni zawodnikami przedwojennymi mi-

strza Europy Litwy, wicemistrza Łotwy i zajmującej wówczas piątą lokatę Estonii, szli zdecydowanie od zwycięstwa do zwycięstwa, aby wreszcie we finale rozprawić się także z obrońcą tytułu Czechosłowacją. Wszzechstronni; Czesi musieli się zatem zadowolić tylko drugim miejscem, co powinni uważać jednak również za duży swój sukces — zważywszy, że zeszłoroczny wicemistrz Italia „wylądował” aż na dziewiątym. — Trzecią lokatę zajął drugi „benjaminiek” mistrzostw Europy Egipt, będąc wraz z czwartą Belgią niemiejszą rewelacją, jak Rosja. Mniej więcej na poziomie potrafiła utrzymać się Francja, która z czwartej zeszłorocznej (a także z 1939 roku) lokaty zjechała tylko o jedną pozycję w dół.

Polska ze swego szóstego miejsca może być w pełni zadowolona. Skoro w 1939 na 12 państw startujących w Kownie byliśmy

sekretarza Jiri Kolaja (Czechosłowacja) oraz w towarzystwie studentów angielsko-amerykańskich.

Goście zwiedzili przystań A. Z. S. w Krakowie i widząc pełną ofiarności oraz wysiłków pracę nad odbudową z gruzów naszych urządzeń i inwestycji sportowych, przyrzekli udzielić pomocy, a równocześnie wyrazili gotowość zabrania kilku studentów z Polski na czteroletnie, bezpłatne studia wychowania fizycznego w Ameryce.

Organizacja ta urzęduje również wycieczkę do Szwecji w celu zapoznania się z życiem ogólnym i sportowym studentów (brano pod uwagę uczestników z Polski). Centrala A. Z. S. wysłała Vereya na zaproszenie angielskich studentów do Hendley (ośrodek wioślarski w Anglii).

Przewidziany jest wyjazd reprezentacji akademickiej wioślarskiej z końcem czerwca na mistrzostwa akademickie do Holandii.

Janina Michalak-Lazarowa

